

[Stæhr Johansen.]

Lande. Jeg vil derfor tro, man imødekommer et stort Ønske ved at nedsætte denne Kommission, saaledes at man kan faa alle de Afgifter, der vedrører Motorførsel, sat under Debat og faa iværksat en Undersøgelse med Hensyn til disse Afgifters Berettigelse og den økonomiske Betydning, de i det hele taget har for Staten.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale det høje Folkeeting at stemme for Lovforslaget, saaledes som det nu foreligger.

Robert Mikkelsen: Omsætningsafgiften paa Motorkøretøjer indgaar for langt den største Dels Vedkommende i Prisen paa Varer og Ydelser og bliver derfor en Udgift, der i det lange Løb ikke afholdes af dem, som køber Bilerne eller i hvis Virksomhed de bruges, men derimod af Forbrugerne, som køber de Varer, der transporteres, eller i øvrigt betaler for de Ydelser, som Kørselen staar i Forbindelse med. Særlig grelt virker det, naar det i Udvalget blev oplyst, at Varedirektoratet har paalagt Automobilforhandlerne kun at sælge de nyankomne udenlandske Vogne til Mennesker, hvis Kørsel maa betegnes som særlig samfundsvigtig, nemlig til Læger, Dyr læger, Jordemødre o. s. v., og naar det yderligere er blevet oplyst, at Prisen for Automobile siden Tiden før Krigen er steget med 70—80 pCt., saadan at Afgiften, der jo beregnes procentvis af Prisen, er steget tilsvarende og maa virke prisfordyrende paa dette for Samfundet saa nyttige og uundværlige Transportmiddel.

Selv om disse Forhold staar i Forbindelse med Restriktioner, som vel i Løbet af kortere Tid vil blive lempet eller helt bortfalde, vil dog stadig den overvejende Del af Automobilførselen være af en saadan Karakter, at Udgiften ganske simpelt overflyttes paa Varer og Ydelser, som betales af den store Befolkning, og det er derfor forkert at opretholde en Beskatning, som er fastlagt paa en Tid, da dette Skatteobjekt var langt mere luksuspregtet, end det er i Dag. Det er især forkert paa et Tidspunkt, hvor Staten nødig skulde medvirke til Prisforhøjelser og Varefordyrelser, men snarere skulde gaa den modsatte Vej.

En særlig urimelig Form for Afgiften — en Form, som man i øvrigt heller ikke kender inden for Statens Afgiftsberegninger — er Omsætningsafgiften af brugte Motorkøretøjer. Den er urimelig, dels fordi

det er en dobbelt, ja, undertiden kan blive en 3-, 4-, 5-dobbelt Beskatning af en allerede afgiftsberigtiget Vare, og den er urimelig ogsaa, fordi det følger af sig selv, at det netop er de økonomisk mindre stærke, de smaa Vognmænd, de smaa handlende — for Motorcyklers Vedkommende ogsaa en Del Arbejdere —, der fortrinsvis køber den brugte og altsaa billigere Vogn eller Motorcykel, saaledes at denne Afgift kommer til at vende den tunge Ende nedad og i særlig Grad belaster dem, som har daarligt Raad til at bære den, og som, maaske paa Grund af Konkurrencen med de større og af andre indlysende Aarsager, i mindre Udstrækning kan overvælde Udgiften paa Varepriserne.

Mit Parti beklager derfor, at Finansministeren ikke har ment at kunne imødekomme de Ønsker, der fremkom ved første Behandling, om med det samme helt at stryge Omsætningsafgiften paa brugte Vogne, og vi beklager, at det heller ikke er muligt at fastsætte en Frist for Lovens Gyldighed i det hele, saadan at den Kommission, der skal nedsættes, kunde faa en bestemt Tidsfrist for sit Arbejde. Jeg ved ikke, hvorledes Finansministeren har tænkt sig denne Kommissions Arbejdsform, men den maa vel paa en eller anden Maade, maaske som et Underudvalg, komme til at samarbejde med Skattekommissionen, hvis Kommissorium jo ogsaa omfatter denne Lovgivning. Det vil i hvert Fald næppe være heldigt, om en helt selvstændig Kommission nu skulde tage fat paa at behandle en Afgift inden for den indirekte Beskatning, som i Forvejen en anden Kommission virker med. Skulde Skattekommissionen faa med denne Opgave at gøre, vilde det maaske i særlig Grad være paa sin Plads at fastsætte en Frist for Overvejelsernes Tilendebringelse. Vi talte i Udvalget om at sætte Lovens Udløbstid til 1. April 1947, og hvis Kommissionen kunde faa et Lovforslag forberedt til denne Tid, var det jo en passende Maade for den at fejre sit 10 Aars Jubilæum paa! Hvis man ikke vil opleve dens 25 Aars Jubilæum ogsaa, tror jeg, det vilde være hensigtsmæssigt at overveje Muligheden af ved samme Lejlighed at faa indført et Par andre Frister.

Da Lovforslaget imidlertid betyder en Forbedring i Forhold til den nuværende Tilstand — der kan fremtidig kun blive Tale om en Ekstrabeskatning een Gang og ikke mere —, og da Lovforslaget yderligere er blevet forbedret under Udvalgsarbejdet, vil vi, da man ikke har kunnet enes om videregaaende Bestemmelser, tage Lovfor-